

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Isabel-Clara Simó

'El truc'

He llegit en una estimulant novel·la (*El truc*, d'Emanuel Bergmann) un passatge hilarant: un nen, que ha fugit de casa buscant un mag, conversa amb el mag en qüestió. El mag li diu que és jueu i que va estar en un camp de concentració hitleriana, i que estava extenuat quan els russos els van alliberar. Els russos?, fa el nen. Sí i els van portar a Amèrica. Allà li van donar feina de seguida. Es tractava de caçar comunistes?, interroga el nen. Són gent que creu en un futur millor. No ho entenc, diu la criatura. Jo tampoc, però estaven prohibits. També li explica que en arribar a Nova York, malgrat el fred, tothom era a coberta i van veure la il·luminada ciutat i l'Estàtua de la Llibertat. Aleshores diu que van estar segurs que els esperava un futur millor. Així doncs, diu la veu infantil, l'Estàtua de la Llibertat és comunista?

En la mateixa novel·la un personatge fa que el gran èxit nazi era escampar fins que fos un jòquer col·lectiu el següent eslògan: "La culpa és dels

Hi ha gent que necessita uns 'autres' a qui penjar les culpes de tot. Fins i tot les que són més pròpies i més característiques dels parlants

jueus."

En aquest sentit, les coses no han canviat gaire: la culpa és dels immigrants. O la culpa és dels catalans (fins i tot quan els Mossos fan una feina magnífica). Ja ho deia Sartre: "*L'enfer c'est les autres*." Els informatius espanyols, aquests dies, són una prova fea de la sentència del filòsof francès. Hi ha gent que necessita uns *autres* a qui penjar les culpes de tot. Fins i tot les que són més pròpies i més característiques dels parlants. Sentir la Sáenz de Santamaría parlant d'autocràcia, quan Espanya ha estat el país més autocràtic d'Europa –o ves a saber si de bona part del món– és xocant, si més no. O sentir els jerarques dient que si volem votar és perquè volem carregar-nos la democràcia.

No sols estan mancats d'arguments –d'una manera flagrant– sinó que insulten i amenacen barrejant conceptes, com si el govern espanyol fos l'adali de la llibertat, la democràcia i la convivència. No donen la talla. Podeu pujar-hi de peus.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Trapero

Quan era petit, un company de col·legi em va dir: "M'agradaria que a casa teva es calés foc perquè jo llavors em faria bomber i vindria a rescatar la teva germana." Mig en broma, he escoltat aquests dies senyores a les quals no els faria res que el major dels Mossos Josep Lluís Trapero, barbat, musculat i uniformat, les tragués d'una situació de compromís. Ha nascut un heroi, des que va culminar amb èxit l'operació contra la cèl·lula terrorista que va matar i ferir viants a la Rambla de Barcelona i a Cambrils i que pretenia atemptar contra punts de prestigi mundial. La gent ha corregut a observar-li la biografia. Nascut i crescut a Santa Coloma de Gramenet. Un "xarnego", segons els que no han passat de les novel·les de Juan Marsé situades als anys seixanta i setanta i ignoren el "Catalunya, un sol poble", consigna del PSUC adoptada per tots els partits catalans i pels governs de la Generalitat de Jordi Pujol, Pasqual Maragall o José Montilla. José Montilla: un altre "xarnego"? País admirable, i per a alguns inquietant, el que situa en llocs d'alta responsabili-

“Un heroi, des que va culminar amb èxit l'operació antiterrorista

tat persones amb cognom que no es remunta a quatre-cents anys.

Santa Coloma de Gramenet: la ciutat que per iniciativa dels propis pares, tots d'origen immigrant, va acollir per primer cop una escola que practicava la immersió lingüística. Trapero, que ens podem imaginar que en va ser alumne, usa un català molt bo. A un periodista estranger que se'n va anar perquè no va admetre que fes una conferència de premsa en català li va dir una frase que s'ha fet famosa i s'ha arribat a estampar a les samarretes: "*Bueno, pues* molt bé, *pues adiós*." Aquest "*pues*", aquest "*bueno*", aquest

"*adiós*", dits amb l'accent de Trapero, són catalans, són el català de Barcelona i la seva àrea metropolitana i devien ser els de Josep M. de Sagarra quan estiejava a Santa Coloma de Gramenet abans de Fabra i abans de la immigració.

No han suportat que la seva operació tingués èxit ni que digui l'expeditiu *adiós* en comptes del matisat, genuí i retornable *hasta luego*, i li han tirat a sobre la Guàrdia Civil, la Policia Nacional, la CIA i la premsa de Madrid i també alguna d'aquí. Han tolerat encara menys que fins i tot els grups socials més refractaris a la policia i els seus mètodes fessin costat als Mossos a través seu en aquesta circumstància. A veure si amb tantes unanimitats tenim un president de Catalunya Trapero. Macià havia estat oficial de l'exèrcit espanyol.

Volent investigar si Trapero i els seus mossos van cometre errors. Home, sempre hi ha fallades en les situacions impressionants. Parlem d'herois, no de déus, *adiós*, i per això ens els estimem humanament i volem que siguin els que ens vinguin a salvar.